

ירושלם.

ההספד על משה ליב לילנברום.

השמועה הנוראה שהביא לנו התלנרף כי
הסופר הנאוני והלאמי משה ליב לילנברום שבק
חיים לכל חי הרעישה את כל ירושלם המשכילה.

הלאמית שזכר הסופר הזה יקר לה מאד. ואין כל פלא איפוא, אם מהרו מוסדותינו להספידו כראוי. החספד הראשון נערך בבית העם. מודעות שחורות הדבקו בכל הוצות עירנו הקוראות להעם הירושלמי לבא לחלק להמנוה את הכבוד הראוי לו. ואמנם לקול הקריאה מהרו רבים מאנשי ירושלים להספיד את המת הגדול. על הבמה העטופה שחורים עלה מר דוד שוב ויעש הזכרה ואל מלא רחמים וכל העם כבד את זכר המנוה בעמידה.

אחריו עלה הבמתה ידידנו האדון יהושע ברזלי, ובקול נרגש נרעש ומועזע את נימי הלב, תאר לפני השומעים את דמותו הרוחנית של הנפטר הגדול ויתארהו בתאר „גאון” וידבר על חייו ויאמר כי נזיר היה האיש הזה ולא נהנה כלל מתענוגי החיים. אח”כ, עבר אל לילנבלום הסופר שפעלתו והשפעתו בשדה הספרות העברית היו גדולים מאד על בני דורו, ויעמיד תלמידים רבים.

המלה „הבת-ציון” לפי דעת המספיד היתה יצירתו של לילנבלום, והוא היה אחד המחזיקים הגדולים בפועלים בארץ ישראל.

אחרי האדון ברזלי עלה הבמתה מר צמה ובשם הצעירים, תאר גם הוא בדברים מועזעים את האבדה שאבדנו במות הסופר לילנבלום, וגם הוא בדרשה מסדרת הניזונית ומענינת, נגע בכל היי לילנבלום, וכמו היה נצבה לפני חשומעים דמותו של המת הגדול.

* * *

וגם אגדת ה„מכבים הקדמונים” הודיעה כי בבית עקד הספרים הלאומי, יספידו ביום הרביעי ז' אדר בערב את משה ליב לילנבלום.

המספידים היו צריכים להיות האדונים היאל מיכל פינס והד”ר רבין.

אולם, בו ביום קרה מקרה אחד שיכול היה להניא את המספידים מלהספיד את המת הגדול.

האדון אליעזר בן-יהודה בהצבי, במאמרו אדות לילנבלום הניד כי המנוה היה הפשי בדעותיו ויהי גם מעשן בשבת. אחרי פרסום המאמר הזה הודיע האדון פינס כי יכול לא יוכל לצערנו להספיד את המת, אחרי שנתפרסמו דברים כאלה עליו בהצבי.

ואם האדון פינס לא יספיד, ממילא מוכן כי גם הד”ר רבין לא יספיד להספיד.

בקשו מאדון ברזלי ומאדון קרניאל להספיד אך שניהם מיאנו מפני כי הראשון כבר הספידהו בבית העם והשני לא היה מוכן לזה.

סוף סוף, עלתה בידי המסדרים לערך את החספד שאליו נהרו אנשים רבים. והמספידים תארו את גדל האבדה שאבדה תנועת התהיה שלנו שהמנוה היה אחד מלוחמיה, מנושאי דגלה היותר אבירים ונאמנים היותר מסורים עד רגעי הייו היותר אחרונים, תנצב”ה.

* * *

האדון ענתבי מנתל ביה”ס לחכי”ח ובא= כח היק”א נסע ביום הרביעי בבקר ליפו, להשתדל בפני הממשלה להעניש את עושי-הנבלה שרצחו את היהודי האמלל ויסחבוהו כפגר מובס בחוצות יפו.